

Войнувамъ *гл. дл.* воюю: „Ой Лазаре Войниче! Дека ми си войнувалъ?“—„Войнувалъ, сумъ войнувалъ До цареви двореѡе“. *М.* 609.

Войскаринъ *с. м.* **Войскарка** *с. жс.* **Войскарче** *ум.*: И младъ войскаринъ ще стана, Никой не ще мж (*Тодоркж*) познае. *М.* 86. Тукъ има младо войскарче, Що пее ноше лазаря. *ib.* Тукъ има, царю, войскарка, Що пее ноше на Лазаръ. *ib.* 103. Войскаре, боляре и народъ. *Р.* 68. Десятъ хыляды войскаре бѣхж принаждены да ся дрыпнать назадъ. *ib.* 144.

Войска *с. жс.* 1) рать, война: Царъ ми пушилъ до три канид-жѣи: „Земайте го Симонъ добаръ юнакъ; Оти мене войски ме надоли Какъ ке г' найте, така да го зейте“. *М.* 65. Братъ ми има отъ саби бѣлекъ, Че е посѣченъ на люта войска. *ib.* 87. Отъ войска идеть Бальуръ Войвода. *М.* 158. Бре чѣйте малко, големо! Радинкае была на войска, Мома отидо, мома си дойдо. *В.* 17. Ходил юнак на пуста-та войска, на пуста-та войска, на войска татарийска. *Д.* 3, 1—2. 2) войско: Подъ цѣрвени-отъ (*шаторъ*) самъ Петре седить, Подъ зелени-отъ Петре'а войска. *М.* 15 б). Я си заведи войска-та На равно поле да играе, Д' играе хоро юнашко. *ib.* 86. Скришна щж дума да кажж, Войска си напред испрати. *Д.* 20, 31—32. Молба им ся моли Московска кралица, Мюхлет да ѣ дадыт коса да сплете,—, войска да си себере. *ib.* 42, 15—17. А войска-та, сякая изъ своя си кракъ ше са нареди единъ за другъ—Двѣ-тѣ тыя войски ше са опинать юначкы. *Ч.* 107. Тази войска ся е сякого отличавала съ юначество-то си. *Л. Д.* 1871 *р.* 212. Войска-та му бѣше много добръ въоружена. *ib.* 1876 *р.* 23. Защо си оставилъ ты войска-тъ си въ Българско (*Зачѣмъ оставилъ ты рать свою въ Б.?*). *Р.* 135. Азъ отхождамъ при войска-тъ си (*Я иду къ полкамъ своимъ*). *ib.* Той си е ойскя путрагналъ, Сосъ сите земни крале ке са бня. *Вв.* 2. Оба значенія чередуются въ слѣдующемъ мѣстѣ *Д.* 3, 43. На войска да иде, войска да изкара,—, царя да избави.

Войско-поле поле битвы: И съ чисто лице слѣзоха на войско-поле *РА.* 169. *Р.* предпочети да остани на войско-поле. *ib.* 176.

Воленъ *пр.* свободный: Сегга бѣди воленъ, та ся махни отъ тука. *Х. I,* 134. Молихъ го да ся смили за мене и да мж остави воленъ. *ib.* 146.

Волжанскій *пр.* съ Волги идущій, поволжскій: Волжанско-то приселенне. *БС. р.* 13. Татары сж были по него время покорени на Волжскія Бѣлгары. *Гл.* 206.